

skuddet efter en række objektive kriterier, der afspejler udgiftsbehovet. Hertil kommer indtægter i form af dels et statsligt, aktivitetsbestemt tilskud, dels et kommunalt bidrag til finansiering af sundhedsvæsenet.

Regionernes øvrige opgaver finansieres dels af et bloktilskud fra staten fordelt efter kriterier, der modsvarer opgaverne, dels adgang til at opkræve et udviklingsbidrag pr. indbygger hos kommunerne.

Spm. nr. S 4818

Til beskæftigelsesministeren (23/7 04) af:

Arne Toft (S):

»Er ministeren enig i, at formålet med loven om loft over boligstøtten til kontanthjælpsmodtagere, der blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget i 2002, var at øge incitamentet til, at kontanthjælpsmodtagere i højere grad selv gjorde en indsats for at komme på arbejdsmarkedet?«

Svar (10/8 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik om loft over ydelser til kontanthjælpsmodtagere er en del af aftalen om flere i arbejde.

Med aftalen om »Flere i arbejde« var det et helt afgørende sigte, at det altid skal kunne betale sig at arbejde.

Baggrunden for elementet om loftet var, at en række kontanthjælpsmodtagere ikke havde noget økonomisk incitament til at påtage sig arbejde, fordi de vanskeligt kunne finde arbejde med en løn, der ville give samme rådighedsbeløb, som de opnåede gennem offentlig forsørgelse. Ved at sætte en øvre grænse for de samlede ydelser i form af kontanthjælp, særlig støtte og boligstøtte, blev det økonomisk attraktivt for disse mennesker at søge mod arbejdsmarkedet. Ved at tage blot 5-10 timers arbejde om ugen, kan en kontanthjælpsmodtager kompensere for virkningerne af loftet.

Loven sikrer nu, at det kan betale sig at arbejde, og det sigte må vi ikke tabe. Det er regerin-

gens holdning, at mennesker ikke må fanges i en kontanthjælpsfælde, hvor det aldrig kan betale sig at tage et arbejde.

Spm. nr. S 4819

Til beskæftigelsesministeren (23/7 04) af:

Arne Toft (S):

»Er ministeren enig i, at muligheden for at få arbejde for kontanthjælpsmodtagere er betydelig ringere i dag med langt større ledighed, end den var i 2002?«

Svar (10/8 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er enig i, at det generelt set er vanskeligere at få arbejde jo højere ledigheden er. For den enkeltes muligheder for at komme i beskæftigelse, spiller der dog en række individuelle forhold ind, der kan have betydning for mulighederne for at komme i beskæftigelse f.eks. geografiske og uddannelsesmæssige forhold.

Om ledighedstillene kan jeg generelt oplyse, at der i 2002 i gennemsnit var cirka 145.000 ledige, heraf cirka 21.500 ledige kontanthjælpsmodtagere. I 2003 var der i gennemsnit 171.000 ledige, heraf cirka 24.300 ledige kontanthjælpsmodtagere. Ledigheden for gruppen af kontanthjælpsmodtagere er således steget mindre end den samlede ledighed i samfundet i øvrigt.

På trods af en stigende ledighed lykkedes det næsten det samme antal kontanthjælpsmodtagere at komme *helt* ud af forsørgelsessystemet – i kortere eller længere tid – i 2003 som i 2002, nemlig cirka 37-40%. Heri er endda ikke medregnet de personer, der modtager supplerende kontanthjælp, det vil sige de deltidsbeskæftigede.

Der sker i øvrigt årligt cirka 800.000 jobskift, og nogle af disse vil også komme kontanthjælpsmodtagere til gode.